

Messinská deklarace (1955)

Vlády Spolkové republiky Německa, Belgie, Francie, Itálie, Lucemburska a Nizozemska jsou přesvědčeny, že nastal čas učinit další krok na cestě budování Evropy. Domnívají se, že tohoto cíle je třeba dosáhnout především v ekonomické sféře.

Jsou přesvědčeny, že musí spojenou Evropu vytvářet budováním společných institucí, postupným propojováním národních ekonomik, vytvářením společného trhu a postupnou harmonizací sociální politiky.

Takový program považují za nezbytný, má-li si Evropa zachovat postavení, které ve světě má, obnovit svůj vliv a prestiž a plynule zlepšovat životní úroveň svých obyvatel.

K naplnění těchto záměrů se šestice ministrů shodla na následujících cílech:

1. Růst obchodu a migrace obyvatelstva vyžadují společný rozvoj hlavních komunikačních kanálů. S tímto cílem bude provedena společná studie rozvojových plánů zaměřených na založení evropské sítě kanálů, dálnic a elektrifikovaných železnic, na standardizaci zařízení a na výzkum pro lepší koordinaci letecké dopravy.

2. Podstatným prvkem hospodářského pokroku je hojnější přísun levnější energie do evropských ekonomik. Proto je třeba učinit veškerá opatření k rozvinutí výměny plynu a elektřiny, která bude dostačovat ke zvýšení rentability investic a snížení přepravních nákladů. Budou provedeny studie se zkoumáním metod koordinace vývojových perspektiv pro výrobu a spotřebu energie a budou sestaveny všeobecné směrnice celkové politiky.

3. Rozvoj atomové energie pro využití k mírovým účelům ve velmi blízké budoucnosti otevře perspektivu nové průmyslové revoluce, která bude mimo veškeré srovnání s průmyslovou revolucí posledních sto let. Signatářské státy se domnívají, že bude třeba prostudovat možnosti pro vytvoření společné organizace, které by byla svěřena odpovědnost a prostředky k zajištění mírového rozvoje atomové energie s patřičným ohledem na zvláštní závazky určitých vlád vůči třetím stranám.

V rámci takto svěřených prostředků by mělo jít o:

(a) založení společného fondu, do něhož budou přispívat všechny zúčastněné země; fond má umožnit financování elektráren a nynějšího i budoucího výzkumu;

(b) volný a přiměřený přístup k surovinám a volnou výměnu informací, vedlejších produktů i speciálních zařízení a zároveň i volnou mobilitu techniků;

(c) zpřístupnění veškerých výhod a finančních dotací bez diskriminace a v zájmu rozvoje energetických zdrojů;

(d) spolupráci s nečlenskými státy.

Cíl „společného trhu“

Šestice vlád potvrzuje, že ustavení evropského společného trhu bez vnitřních cel a veškerých kvantitativních omezení je cílem jejich kroků v oblasti hospodářské politiky. Vlády se domnívají, že tento trh je třeba budovat postupnými kroky. K realizaci tohoto cíle je třeba prozkoumat tyto otázky:

(a) průběh a rychlost postupného zdolávání překážek vůči obchodním vztahům mezi účastnickými zeměmi a zároveň vhodné kroky směřující k postupné standardizaci tarifů pro uplatnění vůči nečlenským státům;

(b) opatření, která je třeba učinit v zájmu harmonizace všeobecné politiky zúčastněných států ve finanční, hospodářské a sociální oblasti;

(c) přijetí praktických kroků k zajištění náležité koordinace měnových politik členských států s cílem umožnit vytvoření a rozvoj společného trhu;

(d) systém únikových doložek;

(e) vytvoření a fungování fondu na podporu měnové spolupráce;

(f) postupné zavádění volného pohybu pracovních sil;

(g) vypracování pravidel pro zajištění volné soutěže na společném trhu, a to především vyloučením veškerých výhod na národní úrovni;

(h) vytvoření vhodných institucionálních subjektů, které zajistí realizaci a fungování společného trhu;

Budou prostudovány možnosti vytvoření evropského investičního fondu. Tento fond by měl mít za cíl společnou realizaci evropských ekonomických projektů a především rozvíjení méně zvýhodněných regionů účastnických států.

Pokud jde o sociální oblast, domnívá se šestice vlád, že je nezbytné studovat postupnou harmonizaci předpisů, které jsou v současné době v platnosti v jednotlivých státech, a to především těch, které se týkají délky pracovního dne a poskytování dalších výhod a dávek (placené přesčasy, odměna za práci o nedělích a svátcích, délka dovolené a náhrada mzdy za dovolenou).

Šestice vlád se rozhodla přijmout následující postup:

1. Budou svolány konference, které budou mít za úkol vypracovat smlouvy a úmluvy o posuzovaných záležitostech;

2. Přípravou textů příslušných zpráv a znění smluv bude pověřen výbor zástupců jednotlivých vlád, kteří budou pracovat za pomoci expertů a za předsednictví politické osobnosti, která bude zajišťovat koordinaci jednotlivých úkolů;

3. Výbor se o potřebné spolupráci bude radit s Vysokým úřadem Evropského společenství uhlí a oceli a s generálními sekretariáty Rady Evropy a Evropského výboru ministrů dopravy;

4. Úplná zpráva tohoto výboru bude předložena ministrům zahraničních věcí nejpozději do 1. října 1955;

5. Před tímto termínem se ministři zahraničních věcí znovu sejdou k posouzení průběžných zpráv zpracovaných výborem a dají výboru potřebné pokyny;

6. K účasti na těchto zasedáních bude přizvána vláda Spojeného království Velké Británie a Severního Irska;

7. Ministři zahraničních věcí v dohodnutou dobu rozhodnou o tom, že pozvánky na příslušnou konferenci nebo na další konference, o nichž je zmínka v prvním odstavci, budou případně zaslány i dalším státům.